

KVALITETS- STANDARDER FOR BØRNEHUSE I DANMARK

– vejledende faglige retningslinjer
for indsatsen i børnehuse

Et tværfagligt samarbejde
med barnet i centrum

Titel:
Kvalitetsstandarder for børnehuse i Danmark
- vejledende faglige retningslinjer for indsatsen i børnehusene

Udgivet af:
Socialstyrelsen
Edisonsvej 18. 1.
5000 Odense C
Telefon.: 72 42 37 00
E-mail: info@socialstyrelsen.dk

ISBN: 978-87-93052-45-1 (online udgave)

September 2013

INDHOLDS- FORTEGNELSE

Indledning	4
Børnehuse i Danmark	5
Den danske børnehusmodel	5
Formål	6
Lovgrundlag	7
Målgruppe	8
Mindst to sektorer involveret	8
Sager om strafbare forhold	9
Sager hvor unge over 12 år kan videoafhøres	9
Afhøring af unge over 12 år	9
Sager om vold	9
Barnet/den unges forældre eller omsorgspersoner	10
Kommunale myndighedsrådgivere	10
Sager, der ikke er en del af børnehusets målgruppe	11
Børnehusenes indretning	11
Bemanding af børnehusene	11
Sagsforløb og indsatser i et børnehus	12
Sagsforløbets forskellige faser og spor	14
Akutte sagsforløb	18
Metodebeskrivelser	19
Det tværfaglige samarbejde	19
Samarbejdsaftaler	20
Kompetenceudvikling på tværs af børnehusene	20
Dataindsamling og dokumentation	21

BØRNEHUSENE

INDLEDNING

Børnehuse er en koordineret tværsektoriel og tværfaglig samarbejdsmodel, hvor samarbejdet i sager om overgreb mod børn og unge sker i et børnevenligt miljø og med barnet/den unge i centrum.

Denne første version af kvalitetsstandarder for børnehuse i Danmark er et fælles fagligt arbejdsredskab for børnehusene og deres samarbejdspartnere. Formålet med kvalitetsstandarderne er at beskrive vejledende retningslinjer for den højt specialiserede tværfaglighed i sager om overgreb mod børn og unge, der skal kendetegne børnehusene på landsplan. Kvalitetsstandarderne skal bidrage til, at børnehusene opretholder – og løbende udvikler – en specialiseret faglighed af høj kvalitet.

Kvalitetsstandarderne baserer sig på de lovmæssige krav til børnehusene, som er beskrevet i lovgivning og bekendtgørelse og beskriver herudover en række vejledende faglige retningslinjer for indsatsen i børnehuset. Kvalitetsstandarderne beskriver dels de indsatser, der kan være forbundet med konkrete sagsforløb i børnehuset og dels den konsultative bistand som myndighedssagsbehandlere, der arbejder med sager om overgreb, kan få i børnehuset.

Sager om overgreb kan være meget forskelligeartede og børn og unge, der har

været udsat for overgreb kan have meget forskellige problemstillinger og have behov for forskellige indsatser. Derfor skal indsatserne i hvert enkelt tilfælde nøje og konkret vurderes i forhold til det enkelte barn og den enkelte unge, der kommer i børnehuset. Børnehusenes samlede ekspertise på området skal netop sikre, at indsatsen til det enkelte barn eller den enkelte unge vurderes på baggrund af barnets/den unges samlede forhold og med udgangspunkt i et tværsektorielt og børnevenligt helhedssyn, så det enkelte forløb tilrettelægges og koordineres så skånsomt som muligt for barnet/den unge.

Kvalitetsstandarden beskriver indledningsvis baggrunden for og formålet med at etablere børnehuse i Danmark. Herefter beskrives børnehusenes målgruppe, rammer og bemanning, herunder også kriterierne for i hvilke sager, kommunen kan/skal benytte et børnehus. Endvidere beskriver standarderne, hvordan typiske sagsforløb kan forme sig i børnehuset samt de indsatser, børnehuset skal/kan levere i sager om overgreb. Desuden beskrives vejledende retningslinjer for de metoder, som børnehusene anvender i arbejdet med sager om overgreb samt kravene til de samarbejdsaftaler, børnehusene har med centrale samarbejdspartnere på området. Afslutningsvis beskriver kvalitetsstandarderne retningslinjer for de kompetencer, der skal være til stede i et

børnehus samt de krav, der er i forhold til at registrere data og dokumentere indsatsen i børnehuset.

Kvalitetsstandarderne revideres en gang om året. Indeværende kvalitetsstandarder er udarbejdet i august 2013 med virkning fra 1. oktober 2013 og revideres næste gang senest september 2014.

BØRNEHUSE I DANMARK

Baggrund for etablering af børnehuse i Danmark

I satspuljeaftalen for 2012 blev det aftalt at styrke rammerne for det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde i sager om overgreb mod børn. Som et fælles initiativ mellem det daværende Social- og Integrationsministerium, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse og Justitsministeriet blev der nedsat en bredt sammensat arbejdsgruppe forankret i Sundhedsstyrelsen, der fik til opgave at udvikle anbefalinger til en model for børnehuse i Danmark.

Arbejdsgruppens rapport ”Etablering af børnehuse i Danmark – styrkede rammer for det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde i sager om overgreb mod børn” blev offentliggjort i oktober 2012.

Ligeledes i 2012 bad daværende Social- og Integrationsminister Karen Hækkerup på baggrund af en række alvorlige sager om overgreb mod børn og unge Ankestyrelsen om at gennemføre en kulegravning af et antal enkeltsager for at analysere hvilke særlige problemstillinger, der gik igen i disse samt hvordan indsatsen kunne styrkes fremadrettet for at forebygge og undgå sager med alvorlige svigt fra det offentlige side.

Ministeren nedsatte også et ekspertpanel, som skulle drøfte de problemstillinger Ankestyrelsens kulegravning resulterede i. Drøftelserne mandede ud i en række anbefalinger til at styrke indsatsen mod overgreb mod børn.¹

I efteråret 2012 blev Satspuljepartierne enige om at afsætte midler i form af Overgrebspakken til beskyttelse af børn, der skulle udmønte ekspertpanelets anbefalinger. Indsatsen i den samlede overgrebspakke består af et omfattende lovinitiativ til beskyttelse af børn mod overgreb samt en række initiativer til understøttelse af denne lovgivning.²

Med lovforslaget til beskyttelse af børn og unge mod overgreb, som blev vedtaget i maj 2013, var også de lovgivningsmæssige rammer på plads for at etablere børnehuse i Danmark.

DEN DANSKE BØRNEHUSMODEL

Børnehuse i Danmark er etableret med udgangspunkt i et tværkommunalt og tværsektorielt samarbejde. Børnehuset skal bidrage til den børnefaglige undersøgelse i sager, hvor der er mistanke eller viden om, at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb, og hvor det er relevant at inddrage politiet og/eller sygehusvæsenet. Den kommunale myndighedsrådgiver har myndighedsansvaret under hele forløbet i børnehuset.

Børnehuset er bemanded med fast personale, der er særligt kvalificeret til at varetage sager om overgreb mod børn og unge. Herudover kan børnehuse inddrage fagpersoner fra fx politi og sygehusvæsen efter behov.

1) Rapport fra Ekspertpanel om overgreb mod børn. Juni 2012

2) www.sm.dk/Nyheder/Sider/Vis%20Nyhed.aspx?NewsItem=864

Børnehuset er et fysisk børnevenligt indrettet hus, hvor de relevante myndigheder samles, så børn og unge, der har været udsat for overgreb, eller hvor der er mistanke herom, kan blive undersøgt, udredt og modtage krisestøtte sammen med deres nærmeste omsorgspersoner. En grundtanke i børnehus-modellen er, at de relevante myndigheder kommer til barnet eller den unge i børnehuset, og så vidt muligt yder deres indsats der. Børnehusets samlede ekspertise skal sikre, at indsatsen til det enkelte barn eller den enkelte unge sker med udgangspunkt i et tværsektorielt og børnevenligt helhedssyn, så det enkelte forløb tilrettelægges og koordineres så skånsomt som muligt for barnet/den unge.

Der er et børnehus i hver af de fem regioner i Danmark. Kommunerne i hver region har i fællesskab via samarbejdet i Kommunekontaktrådet (KKR) besluttet i hvilken kommune, børnehuset skulle placeres. Det er ikke muligt for en kommune i en region at stå uden for børnehussamarbejdet.

Børnehusene er placeret i følgende driftsansvarlige kommuner: Aalborg, Aarhus, Odense, Næstved og København Kommuner.

I tre regioner er det desuden på grund af geografiske afstande besluttet at oprette satellitter, så børnehuset råder over to matrikler i regionen. Satellitterne benyttes, når det er relevant i forhold til at sikre en lettere tilgængelighed for barnet/den unge og familie samt i forhold til samarbejdet med den relevante politikreds. Der oprettes satellitter i hhv. Herning, Esbjerg og Hillerød med forventet åbning til 1. marts 2014.

FORMÅL

Det overordnede formål med børnehusene er at sikre en koordineret og skånsom tværfaglig indsats af høj kvalitet over for det enkelte barn eller den enkelte unge og barnets/den unges familie eller omsorgspersoner i sager om overgreb samt at sikre en ensartet høj kvalitet i indsatsen på tværs af landet.

Målet med den højt kvalificerede og koordinerede tværsektorielle indsats der er samlet i børnehuset, er at barnet/den unge får bedre mulighed for at blive undersøgt skånsomt samt mulighed for at komme sig over overgrebet.

LOVGRUNDLAG

Med virkning fra 1. oktober 2013 er Lov om social service ændret, og det giver følgende lovgrundlag for etablering af børnehuse:

»§ 50 a. Kommunalbestyrelserne i regionen skal oprette et børnehus i hver region til undersøgelse af et barns eller en ungs forhold, når barnet eller den unge har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom.

Stk. 2. Social- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om børnehuses indretning, drift, finansiering og opgaver m.v.

§ 50 b. Når et barn eller en ung har været udsat for overgreb, eller ved mistanke herom, skal kommunalbestyrelsen til brug for den børnefaglige undersøgelse efter § 50 benytte det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 50 a.

§ 50 c. Under behandlingen af en sag, hvor et børnehus benyttes, jf. § 50 a, kan personalet i børnehuset, politiet og anklagemyndigheden og sundhedsmyndigheder, autoriserede sundhedspersoner og kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende barnets eller den unges personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig af hensyn til barnets eller den unges sundhed og udvikling.«

I § 51 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Når det må anses for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børn og ungeudvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre undersøgelsen ved benyttelse af det børnehus, som kommunen er tilknyttet, jf. § 50 a.«

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det desuden, at:

”Det er barnets eller den unges handlekommune, der har kompetence til at træffe afgørelse om foranstaltninger på baggrund af de undersøgelser af barnets eller den unges forhold, der er foretaget i børnehuset. Kommunalbestyrelsen i barnets handlekommune bevarer således myndighedsansvaret i forhold til barnet eller den unge under hele forløbet i børnehuset”.³

”Det bemærkes, at aktiviteterne i et børnehus ikke er en foranstaltning i servicelovens forstand [..] I løsningen af den konkrete sag indgår sagsbehandleren i praksis som en del af børnehusteamet. Ved gennemførelse af undersøgelser og udredninger, som ikke henhører under andre myndigheder, har sagsbehandleren fortsat ansvar for at foretage de nødvendige vurderinger og beslutninger under vejledning, rådgivning og bistand fra personalet i børnehuset. Myndighedssagsbehandleren kan vælge at lade sig bistå af børnehusets personale i gennemførelsen af konkrete sagsskridt.”⁴

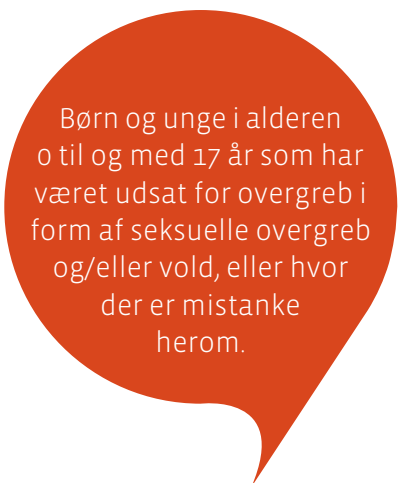
3) Lovbemærkningerne pkt. 3.3.2

4) Lovbemærkningerne pkt. 3.3.2

”Oplysningerne i en konkret sag kan udveksles op til, at et barn eller en ung undersøges i børnehuset, under forløbet i børnehuset og efter forløbet i børnehuset, når udvekslingen må anses for nødvendig af hensyn til barnets eller den unges sundhed og udvikling. Derudover kan der i den konkrete sag foretages udveksling af oplysninger som led i erfaringsudveksling og etablering af fælles vidensgrundlag myndighederne imellem.”⁵

MÅLGRUPPE

Børnehusenes målgruppe er:

Børn og unge i alderen 0 til og med 17 år som har været udsat for overgreb i form af seksuelle overgreb og/eller vold, eller hvor der er mistanke herom.

Barnets / den unges nærmeste omsorgspersoner kan modtage krisestøtte med henblik på, at blive i stand til at håndtere barnets/den unges situation og drage omsorg for barnet/den unge.

Børnehuset yder desuden konsultativ bistand til kommunale myndighedsrådgivere der behandler konkrete sager, hvor der er viden eller mistanke om seksuelle

eller voldelige overgreb, eller som har behov for bistand i sager, hvor der er en vag mistanke.

Børnehuset skal benyttes i sager om overgreb, hvor 1) kommunen på baggrund af mistanke eller viden om overgreb mod et barn eller en ung under 18 år skal udarbejde en børnefaglig undersøgelse efter service-lovens § 50 eller en revideret undersøgelse af barnets/den unges forhold, og 2) hvor der er behov for tværsektoriel indsats (kommune, politi og/eller sygehusvæsen). Der kan være tale om et aktuelt overgreb eller overgreb, der er begået tilbage i tiden.

I det følgende gives en vejledende præcisering for at tydeliggøre børnehusenes målgruppe yderligere.

MINDST TO SEKTORER INVOLVERET

Som udgangspunkt skal de sager, der opstartes i børnehuset være sager, hvor overgrebet har en sådan karakter, at der er behov for et samarbejde mellem kommune, politi og/eller sygehusvæsen. Der skal således ud over kommunen altid være mindst en anden sektor involveret i sagen.

Det betyder, at børnehuset som udgangspunkt ikke skal benyttes i sager, der hverken involverer politi eller sygehusvæsen. Det kan fx være en sag, hvor en kommune har fået en underretning om to børn på hhv. fire og fem år, der i en børnehave har leget grænseoverskridende doktorlege. Kommunen vurderer på baggrund af underretningen, at der skal iværksættes en børnefaglig undersøgelse af det ene

5) Lovbemærkningerne pkt. 3.3.2

barn, da dette barn beskrives som et barn med svage grænser, der flere gange har været udsat for grænseoverskridende leg fra flere andre børn i institutionen. En af barnets forældre har i perioder psykisk sygdom, og det skal udredes om barnet har behov for særlig støtte. Desuden kan kommunen via sit kommunale beredskab til forebyggelse af overgreb mod børn i en sådan sag overveje at iværksætte en pædagogisk indsats i institutionen.

SAGER OM STRAFBARE FORHOLD

Som udgangspunkt vil de sager, der falder inden for børnehuset målgruppe, dreje sig om sager, hvor der er mistanke om strafbare forhold, og hvor der er behov for en tværsektoriel indsats i sagen. Det gælder uanset om overgrebet mod barnet eller den unge netop er sket, eller om overgrebet er begået tilbage i tiden.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at politiet kan være involveret i sager, hvor et barn eller en ung har været udsat for overgreb fra et barn/ung under den kriminelle lavalder på 15 år, selv om der ikke er tale om en straffesag. Politiet kan fx registrere en bekymringshenvendelse på en sag, der er begået af en 13-årig, og de kan også i alvorligere sager vælge at videoafhøre et barn/den unge, der har været udsat for overgreb fra et barn/ung under 15 år. Der vil dog ikke være tale om en videoafhøring i juridisk forstand, da der ikke vil være anklager eller forsvarer til stede. Det kan fx være tilfældet i en sag om søskende incest, hvor en otte-årig pige gennem flere år har været udsat for overgreb fra sin 14-årige storebror. Endelig kan der være

sager, hvor det af hensyn til et eventuelt erstatningsspørgsmål kan være relevant at anmelde sager, selvom overgrebet er begået af en person under 15 år.

SAGER HVOR UNGE OVER 12 ÅR KAN VIDEOAFHØRES

Som udgangspunkt kan børn til og med 12 år blive videoafhørt i børnehuset. I særlige tilfælde kan der dog dispenseres fra denne aldersgrænse begrundet i barnets/den unges udvikling og psykiske tilstand. Det kan fx være tilfælde, hvor en ung over 12 år har en kognitiv funktionsnedsættelse.

AFHØRING AF UNGE OVER 12 ÅR

I tilfælde hvor det er muligt og hensigtsmæssigt kan politiet desuden vælge at afhøre unge over 12 år, som skal have fremmøde i retten, i børnehusets lokaler. Muligheden herfor fremgår af de samarbejdsaftaler, som det enkelte børnehus indgår med politikredsene. I konkrete tilfælde kan det også vurderes i samråd mellem politi, myndighedsrådgiver og børnehus, hvorvidt det indgår som varetagelse af den unges tarv at gennemføre afhøringen i et børnehus eller om en anden lokalitet er mere hensigtsmæssig (fx hjem, skole, institution, politistation).

SAGER OM VOLD

De sager om vold mod børn og unge, hvor det er relevant at benytte børnehuset, er som udgangspunkt sager, hvor barnet eller den unge udsættes for fysisk vold i de nære relationer.

Det kan for eksempel være sager, hvor den ene eller begge forældre/stedforældre eller andre personer i barnets eller den unges nærmiljø udsætter barnet/den unge for fysisk vold. Nære relationer begrænser sig således ikke kun til familiemæssige relationer, det kan fx også være personer på barnets/den unges anbringelsessted.

Det er handlekommunen, der vurderer, hvorvidt børnehuset skal benyttes, herunder om kommunen på baggrund af volden (eller mistanke herom) iværksætter en børnefaglig undersøgelse eller en revision af en eksisterende undersøgelse og hvorvidt politi/sundhedsmyndigheder er involveret i sagen.

Desuden kan kommunen beslutte at benytte børnehuset i sager om børn og unge, der har været vidne til vold mellem forældre/stedforældre eller mod søskende, hvis kommunen vurderer, at der er behov for en børnefaglig undersøgelse, og politiet samtidig ønsker at afhøre barnet/den unge som vidne.

BARNET/DEN UNGES FORÆLDRE ELLER OMSORGSPERSONER

Forældre eller nærmeste omsorgspersoner til et barn eller en ung, der har været udsat for overgreb, eller hvor der er mistanke herom, er omfattet af børnehusets målgruppe. Det kan fx være tilfælde, hvor et barn eller en ung er blevet udsat for overgreb fra en anden end forældrene/de nære omsorgspersoner, og børnehusets personale vurderer, at disse har behov for krisestøtte for at kunne håndtere barnets/den unges situation og for at kunne udgøre så god en støtte for barnet/den unge som mulig.

I de tilfælde hvor det er en af barnets eller den unges forældre/stedforældre, der har begået overgreb mod barnet/den unge eller der er mistanke herom er det som udgangspunkt den ikke-krænkende forælder, der tilbydes krisestøtte i børnehuset.

KOMMUNALE MYNDIGHEDSRÅDGIVERE

Kommunale myndighedsrådgivere der behandler sager om overgreb (eller mistanke herom) kan få konsultativ bistand i børnehuset i de tilfælde, hvor kommunen har besluttet at udarbejde en børnefaglig undersøgelse eller et tillæg hertil, og sagen involverer et samarbejde med politi og/eller sygehusvæsen.

Desuden yder børnehuset konsultativ bistand til kommunale myndighedsrådgivere i sager, hvor der er en vag mistanke om overgreb mod et barn eller en ung, og hvor der er tvivl om, hvorvidt det er en sag, der er omfattet af børnehusets målgruppe.

Kommunale fagpersoner, som fx lærere, pædagoger og sundhedsplejersker, henvises til at søge sparring hos kommunens eget beredskab til forebyggelse, tidlig opsporing og håndtering af sager, hvor der er mistanke om overgreb.

SAGER, DER IKKE ER EN DEL AF BØRNEHUSETS MÅLGRUPPE

Følgende sagstyper er som udgangspunkt ikke en del af børnehusets målgruppe:

- sager om vold mellem jævnaldrende, som eksempelvis foregår i nattelivet, som fx gadevold eller banderelateret vold.
- sager om voldtægt af unge under 18 år, hvor kommunen ikke vurderer, at der skal foretages en børnefaglig undersøgelse.
- Børn og unge, der har udvist seksuelt grænseoverskridende eller voldelig adfærd overfor andre børn og unge, heller ikke i de tilfælde hvor der er tale om et barn eller en ung under den kriminelle lavalder (ingen retsforfølgelse). Dog kan børnehuset benyttes i en sag om et barn eller en ung, der har krænket et andet barn/ung, hvis der opstår viden eller mistanke om, at barnet/den unge selv har været udsat for overgreb.
- Personer over 18 år med kognitiv funktionsnedsættelse/udviklingshæmning, der har været udsat for overgreb. Det enkelte børnehus kan dog på frivillig basis lave aftale med politiet om at benytte børnehusets afhøringslokaler i sådanne sager. Børnehusets grundlæggende opgaver skal dog altid kunne varetages og må ikke påvirkes heraf.

BØRNEHUSENES INDRETNING

Børnehuset og den eventuelt tilhørende satellit er indrettet med fokus på, at miljøet skal være børne- og ungevenligt, så barnet eller den unge oplever omgivelserne som så trygge som muligt. Børnehuset opfylder også reglerne om tilgængelighed for personer med handicap.

Indretningen understøtter de opgaver børnehuset skal varetage. Bl.a. skal faciliteter til videoafhøring leve op til de krav der er fastsat af Rigsadvokaten ⁶⁾, og lokalerne skal sikres efter Rigspolitiets anvisninger. Samlet set rummer børnehuset en række faciliteter, som er nødvendige for at gennemføre de fornødne samtaler, undersøgelser mv. af barnet eller den unge. Børnehusets indretning skal bl.a. understøtte følgende funktioner:

- Modtagelse af barnet/den unge samt dennes omsorgspersoner
- Venterum
- Videoafhøring (med tilstødende monitorrum)
- Krisestøtte og -behandling af barn/ung og forældre/omsorgspersoner
- Sundhedsfaglig indsats
- Mødevirksomhed
- Kontorarbejde
- Køkkenfaciliteter
- Toilet og badefaciliteter

BEMANDING AF BØRNEHUSENE

Børnehuset er bemanded med et fast uddannet personale, der har særlige kvalifikationer og kompetencer i forhold til at håndtere sager om overgreb mod børn. Det faste personale betjener også satellitterne.

Det faste personale skal dække funktioner som ledelse, socialrådgiverbistand, psykologbistand samt sekretærbistand. Det faste personale samarbejder desuden med en række faste eksterne samarbejdsparter, som inddrages efter behov i de konkrete sager. Det vil som oftest være politi, pædiater og/eller retsmedicinere.

6) Rigsadvokatens meddelelse nr. 2/2007: Behandling af sager om seksuelt misbrug af børn og videoafhøring af børn i sådanne sager

Herudover kan børnehuset i sager, hvor der er behov for det, ad hoc inddrage andre relevante fagpersoner som fx tolk, sagsbehandler fra statsforvaltningen eller fagperson med særlig viden om et barns eller en ungs handicap.

Desuden inddrager Børnehuset altid myndighedssagsbehandler fra barnets eller den unges handlekommune, der følger barnet eller den unge i børnehuset og deltager i forløbet. I løsningen af den konkrete sag indgår sagsbehandleren i praksis således som en del af børnehuseteamet.

Hvis børnehusets personale vurderer, at barnet/den unge som led i krisestøtten i børnehuset eksempelvis skal have flere psykologsamtaler, vil det oftest være forældre eller andre relevante omsorgspersoner, der tager med barnet/den unge. Sagsbehandleren skal dog stadig i de tilfælde sikre sig at få den information fra forløbet, som er relevant for barnets/den unges sag. Dette sker bl.a. ved, at myndighedssagsbehandleren deltager i det afsluttende sagssamråd.

SAGSFORLØB OG INDSATSER I ET BØRNEHUS

Indsatsen i børnehuset har fokus på barnet/den unge under hele forløbet. Det betyder, at den samlede indsats skal tilrettelægges så skånsomt som muligt, og at barnet/den unge løbende skal informeres om det, der skal ske. Det betyder også, at udredninger og undersøgelser skal iværksættes så hurtigt som hensynet til barnet/den unge og sagens kompleksitet tillader.

I dette afsnit gives en kort beskrivelse af hovedtræk i børnehusets indsats.

Indsatsen i børnehuset består i, at børnehuset bistår den kommunale myndigheds-sagsbehandler med at udrede og undersøge barnets eller den unges forhold med henblik på at afdække barnets eller den unges behov for særlig støtte efter et overgreb eller mistanken herom. De nødvendige udredninger og undersøgelser foretages som en del af den børnefaglige undersøgelse efter servicelovens § 50. Da udredning og undersøgelse i børnehuset har fokus på de forhold hos barnet eller den unge, der er relateret til overgrebet eller mistanken om overgrebet, skal myndighedssagsbehandleren fortsat foretage en samlet børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50. Den børnefaglige undersøgelse foretages da i sammenhæng med forløbet i børnehuset. Oplysninger om barnets eller den unges forhold, der fremkommer under undersøgelser i børnehuset, inddrages i den samlede vurdering af barnets eller den unges behov for særlig støtte. Hvis der allerede foreligger en børnefaglig undersøgelse på barnet/den unge, udarbejder handlekommunen en revideret undersøgelse af barnets/den unges forhold. Handlekommunen skal i den forbindelse være opmærksom på, at børnehuset modtager relevante sagsakter i forbindelse med undersøgelsen/udredningen i børnehuset.

Endvidere deltager sundhedsfagligt personale i sagssamråd og samtaler i børnehuset samt foretager en vurdering af barnets eller den unges behov for sundhedsfaglig indsats og eventuelt viderevisitation.

Derudover anvender politiet børnehuset til at foretage videoafhøring af barnet eller den unge i forbindelse med en konkret efterforskning, jf. de retningslinjer der er fastsat i Rigsadvokatens meddelelse nr. 2/2007⁷⁾.

Politiet kan også vælge at anvende børnehuset til afhøring af børn/unge over 12 år, der ikke skal videoafhøres. Politiet indgår ligeledes i børnehusets sagssamråd.

Hvis politiet vurderer, at der er grundlag for det, rekvireres desuden en retsmedicinsk undersøgelse. Børnehusets procedurer i forbindelse med gennemførelse af den retsmedicinske undersøgelse fremgår af den samarbejdsaftale, der er indgået med det Retsmedicinske Institut børnehuset tilhører.

Når en videoafhøring er foretaget (samt evt. retsmedicinsk undersøgelse) kan de

øvrige involverede myndigheder efter aftale med politiet foretage de nødvendige udredninger, undersøgelser m.v. Barnet eller den unge kan modtage psykosocial støtte og (hvis relevant) krisebehandling, ligesom barnets/den unges forældre eller omsorgspersoner kan modtage krisestøtte og -behandling, hvis det vurderes relevant. Den indledende krisestøtte til barnet/den unge og barnets/den unges forældre/omsorgspersoner kan efter aftale med politiet, evt. finde sted inden politiets afhøring af barnet/den unge. Krisestøtten ydes af børnehusets faste personale.

Personalet i børnehuset tilbyder rådgivning og vejledning til den kommunale myndighedssagsbehandler i forhold til at udrede og undersøge den samlede families behov for særlig støtte efter Serviceloven, i relation til overgrebet. Den kommunale myndighedssagsbehandler bevarer myndighedsansvaret i forhold til barnet eller den unge under hele forløbet i børnehuset, og det er altid barnets/den unges kommune, der træffer afgørelse om iværksættelse af foranstaltninger over for barnet eller den unge under de sociale myndigheders undersøgelser i børnehuset.

7) Rigsadvokatens meddelelse nr. 2/2007: *Behandling af sager om seksuelt misbrug af børn og videoafhøring af børn i sådanne sager*

SAGSFORLØBETS FORSKELLIGE FASER OG SPOR

Et sagsforløb i børnehuset kan overordnet set skitseres ud fra fire faser.

De forskellige sagsforløb i børnehuset og fasernes indhold og varighed kan variere meget afhængig af sagernes karakter.

I det følgende gives en nærmere beskrivelse af de forskellige indsatser, børnehuset kan levere i de forskellige faser.

1) Konsultativ bistand

I sager, hvor der kun er en vag mistanke om overgreb, og hvor der er tvivl om, hvorvidt det er relevant at lade barnet eller den unge blive undersøgt i børnehuset, kan myndighedssocialrådgiveren kontakte børnehuset og få vurderet sagen sammen med børnehushets faste personale og i samråd med de eksterne samarbejdspartnere, hvis der er behov herfor. Børnehuset yder rådgivning og vejledning i forhold til, om sagen er omfattet af børnehusets målgruppe.

I den konsultative fase (hvor det endnu ikke er afklaret, om der bliver en sag for børnehuset) yder børnehuset således faglig sparring i form af telefonisk konsultativ bistand. Den faglige sparring ydes til kommunale myndighedsrådgivere eller deres ledere. Der ydes ikke anonym rådgivning. I særligt vanskelige tvivlsager, der ikke kan afklares via telefonisk konsul

tativ bistand kan kommunen (myndigheds-sagsbehandleren) få sagen vurderet på et børnehusområdet.

Andre fagpersoner, som fx lærere, pædagoger eller sundhedsplejersker, der er i tvivl om en mistanke om overgreb, skal gøre brug af deres kommunale beredskab, SISO's telefonrådgivning eller anden rådgivningsmulighed.

Børnehuset yder ikke konsultativ bistand til borgere. Hvis et barn eller en ung eller forældre selv henvender sig telefonisk til børnehuset, skal børnehuset være behjælpelig med at formidle en konkret lokal kontakt til barnets/den unges eller forældrenes kommune.

2) Opstarts- og forberedelsesfase

Et sagsforløb kan begynde hos hhv. de kommunale myndigheder, politiet eller hos sygehusvæsenet, men det er barnets eller den unges handlekommune, der træffer beslutning om, hvorvidt børnehuset skal benyttes i den konkrete sag.

Endvidere kan sager i børnehuset forløbe ad to forskellige spor, hhv. et "planlagt spor" og et "akut spor". Om en sag skal forløbe af det ene eller andet spor afhænger eksempelvis af, om overgrebet lige er opdaget/begået, og der af efterforskningsmæssige årsager skal handles hurtigt i forhold til afhøring og retsmedicinsk undersøgelse af barnet eller den unge. En sag kan også kræve akut vurdering og evt. handling af beskyttelsesmæssige eller lægelig behandlingsmæssige årsager (se afsnit om akutte sagsforløb).

I det følgende beskrives sagsforløb med indgang fra hhv. kommune, politi og sundhedsvæsen.

Hvis sagen begynder hos de kommunale myndigheder

De kommunale myndigheder kan få viden om, at et barn/en ung har været udsat for overgreb (eller mistanke herom) via en underretning eller via barnet/den unge selv eller på anden vis fx gennem en påbegyndt børnefaglig undersøgelse, hvor der opstår viden eller mistanke om overgreb.

Kommunen vurderer indledningsvis, om sagen skal politianmeldes, og kontakter evt. politiet for en vurdering heraf og evt. børnehuset for konsultativ bistand. Når det vurderes, at der er behov for at benytte et børnehus til undersøgelse af barnets eller den unges forhold, kontakter de kommunale myndigheder forinden børnehuset for at advisere om den forestående sag samt modtager rådgivning og vejledning i forhold til den indledningsvise håndtering af sagen. Vejledningen i denne tidlige fase kan fx handle om, hvorvidt forældrene eller andre tryghedspersoner

bør følge med barnet eller den unge i børnehuset, og om barnet eller den unge har behov for akutte foranstaltninger efter servicelovens bestemmelser. Det gælder særligt i tilfælde, hvor overgrebet er begået af forældre eller en omsorgsperson, hvor det kan være nødvendigt at foretage en akut anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet.

Den lokale myndighedssagsbehandler følger barnet eller den unge under forløbet i børnehuset og får rådgivning og vejledning til løsningen af den konkrete sag. Som udgangspunkt følger barnets sagsbehandler med barnet til udredning, undersøgelse mv. i børnehuset. Hvis børnehusets personale vurderer, at barnet som led i krisestøtten i børnehuset eksempelvis skal have flere psykologsamtaler, og derfor skal besøge børnehuset ad flere omgang, vil det oftest være forældre eller andre relevante omsorgspersoner, der tager med barnet.

Politiet har forinden vurderet sagen og tager stilling til, om der er grundlag for at starte en efterforskning, herunder om barnet/den unge skal videoafhøres. I bekræftende fald tilknyttedes en specialuddannet videoafhører fra den stedlige politikreds. Videoafhøring af barnet/den unge søges gennemført hurtigst muligt, og hvis det er praktisk muligt, inden en uge fra anmeldelsen.⁸⁾

Hvis der er tale om et barn/ung over 12 år, vurderes det i samråd mellem politi, myndighedsrådgiver og børnehus, hvorvidt det indgår som varetagelse af barnets/den unges tarv at gennemføre afhøringen i et børnehus eller om en anden lokalitet er

8) Rigsadvokatens meddelelse nr. 2/2007: Behandling af sager om seksuelt misbrug af børn og videoafhøring af børn i sådanne sager.

mere hensigtsmæssig (fx. hjem, skole, institution, politistation). Uanset den lokalitet, der vælges, skal de påbudte interessenter deltage (fx bistandsadvokat, socialforvaltning, tolk osv.).

Sagsforløb, der begynder hos politiet

Politiet kan få kendskab til, at et barn eller en ung har været udsat for overgreb, ved at modtage politianmeldelse herom eller gennem efterforskningsarbejde. I disse tilfælde underretter politiet de kommunale myndigheder og får tilknyttet en sagsbehandler fra den kommune, der har handlepligt over for barnet/den unge. Hvis politiet ikke vurderer, at der er grundlag for at (video)afhøre barnet/den unge, vurderer kommunen det videre forløb sammen med børnehuset, herunder undersøgelse af barnets/den unges forhold med henblik på at afklare behovet for særlig støtte som led i en børnefaglig undersøgelse.

Såfremt politiet vurderer, at der skal foretages videoafhøring af barnet/den unge kontakter politiet børnehuset og den myndighedssagsbehandler, som skal være til stede ved videoafhøringen. Politiet vurderer, om der er grundlag for at rekvirere en retsmedicinsk undersøgelse, og det er ligeledes politiets opgave at sørge for, at der beskikkes en forsvarer til den mistænkte og en bistandsadvokat til barnet/den unge. Videoafhøringer søges gennemført hurtigst muligt, og hvis det er praktisk muligt inden en uge fra anmeldelsen.

Politiets første kontakt til barnet/den unge sker normalt dagen før selve videoafhøringen, hvor videoafhøreren kommer på besøg i barnets/den unges hjem. Dagen efter

hjemmebesøget ankommer barnet/den unge til videoafhøringen i børnehuset sammen med forældre eller anden omsorgsperson.

Sagsforløb, der begynder i sygehusvæsenet

Sygehusvæsenet kan blive opmærksomt på, at et barn eller en ung har været udsat for overgreb ved, at barnet/den unge modtages på skadestuen eller, at man gennem anden lægelig behandling af barnet eller den unge (fx på børneafdeling eller i børne- og ungdomspsykiatrien) får mistanke herom. I disse tilfælde underretter sygehusvæsenet den kommune, der har handlepligt overfor barnet/den unge, og kommunen vurderer evt. i samråd med børnehuset, om børnehuset skal benyttes i forhold til videre undersøgelse og udredning af barnet/den unge.

3) Udrednings- og undersøgelsesfase

Når barnets/den unges sag er modtaget i børnehuset planlægges og koordineres det videre sagsforløb i børnehuset. Det videre sagsforløb afhænger af den konkrete sag, hvor der kan være foretaget forskellige akutte tiltag, før barnet eller den unge kommer i børnehuset. Børnehuset skal sikre, at relevante fagpersoner fra de involverede myndigheder deltager i koordineringen af den videre indsats (fx den kommunale myndighedssagsbehandler, polititjenestemænd og lægefagligt personale). Dette kan eksempelvis ske ved afholdelse af et planlæggende sagssamråd, der har til opgave at koordinere den tværsektorielle indsats (sikkerhedsvurdering, retsmedicinsk undersøgelse, videoafhøring, behov for krisekrisestøtte og -behandling, udredning af behandlings-

behov, herunder vurdering af lægelig udrednings- og evt. behandlingsbehov, socialfaglig undersøgelse, sociale foranstaltninger som fx anbringelse uden for hjemmet, forhold vedr. samvær etc.).

Afholdelsen af sagssamråd er central for børnehusets muligheder for at varetage sin koordinerende funktion i sagerne. Det anbefales, at der som udgangspunkt afholdes et planlægnings sagssamråd og et afsluttende sagssamråd, men der kan også afholdes yderligere sagssamråd efter behov. Sagssamråd kan afholdes som fysiske møder eller via videokonference eller telefon.

Børnehusets udveksling af oplysninger om samt koordinering af en sag kan netop bidrage til at yde en skånsom indsats, der belaster barnet eller den unge mindst muligt, ligesom barnet eller den unge skånes fra gentagne gange at skulle videregive de relevante oplysninger. Det er også vigtigt i forbindelse med afholdelse af sagssamråd, at børnehuset er opmærksom på at informere og så vidt muligt koordinere og inddrage barnet eller den unge og barnets/den unges forældre/omsorgspersoner.

Børnehuset tilbyder rådgivning til myndighedssagsbehandleren i forhold til udredning af barnet/den unge med henblik på at undersøge hvilket behov for hjælp, barnet/den unge har samt i forhold til håndteringen af den samlede families situation i relation til overgrebet, herunder forældrenes eller omsorgspersoners støttebehov.

Udredningen hjemles i servicelovens § 50. Hvis der kommer nye relevante oplysninger under videoafhøring eller andet, inddrages disse som del af udredningen. Hvis barnet eller den unge vurderes at have behov for lægefaglige undersøgelser henvises barnet/den unge til lægeundersøgelse på det sygehus, som børnehuset har indgået samarbejdsaftale med.

Sideløbende med og i forlængelse af udredningen kan der, hvis det vurderes relevant, iværksættes krisestøtte og -behandling til barnet eller den unge samt krisestøtte til barnets/den unges nærmeste omsorgspersoner. Den samlede kriseintervention i børnehuset vil variere afhængig af overgrebets karakter, barnets/den unges alder og funktionsniveau samt barnets eller den unges og forældrenes/omsorgspersonernes tilstand og reaktioner. Tidligere erfaringer peger på, at den samlede kriseintervention kan bestå af ca. 6-8 samtaler, fordelt mellem barnet/den unge og forældre/eller omsorgspersoner. Der er tale om et skøn, og antallet af samtaler vil variere afhængig af den konkrete sag. I nogle sager, fx sager, der omhandler mindre børn, kan forældrene have behov for flere samtaler end barnet. Det kan også være, at indsatsen til barnet inddrager lege- eller tegneterapi.

Indsatsen i børnehuset kan endvidere omfatte rådgivning i relation til overgrebet i forhold til social støtte, herunder socialpædagogiske indsatser, støtte til forældre og evt. andre i barnets eller den unges netværk (herunder søskende) med fokus på at genetablere barnets/den unges trivsel og genoprette en normal hverdag.

4) Opfølgingsfase

Indsatsen i børnehuset er tilendebragt, når de involverede myndigheder har foretaget de nødvendige undersøgelser, evt. krisebehandling m.v., samt når barnets eller den unges behov for støtte i relation til overgrebet er udredt. Den nødvendige støtte til barnet eller den unge gives efter servicelovens bestemmelser herom. Det er barnets eller den unges handlekommune, der har kompetence til at træffe afgørelse om foranstaltninger på baggrund af de undersøgelser af barnets eller den unges forhold, der er foretaget i børnehuset.

Inden barnet eller den unge afsluttes i børnehuset afholdes der som hovedregel et afsluttende sagssamråd, hvor der foretages en opfølgning på den tværsektorielle vurdering af barnets/den unges samt familiens behov. Resultatet af dette sagssamråd beskrives i et afsluttende notat, som kan indgå som et tillæg til § 50 og danne grundlag for myndighedsrådgiverens videre arbejde med sagen. Også i forbindelse med det afsluttende sagssamråd er det vigtigt at orientere, koordinere og så vidt muligt inddrage barnet/den unge samt forældre/omsorgspersoner. I nogle tilfælde vil det være muligt i regi af børnehuset at tilkøbe ydelser fra børnehus driftskommunen. Den psykosociale udredning, der foretages i børnehuset, rummer som udgangspunkt fx ikke en egentlig psykologisk undersøgelse af barnet/den unge eller en forældreressourceundersøgelse, som i visse tilfælde kan blive nødvendig i en grundig udredning af barnets/den unges behov for særlig støtte, herunder, behandlingsbehovet og behovet for hjælpeforanstaltninger. Dette kan være mulige tilkøb hos børnehus driftskommu-

nen, ligesom længerevarende behandlingsforløb for barnet/den unge samt længerevarende familiebehandling. Tilbuddet om tilkøbsydelser fra driftskommunen kan dog kun ske i den udtrækning, at det ikke påvirker børnehusets varetagelse af sine grundlæggende opgaver. Oplysninger om mulige tilkøbsydelser, som driftskommunen tilbyder i regi af børnehuset, fremgår af børnehusenes hjemmeside.⁹

AKUTTE SAGSFORLØB

I nogle sager om overgreb kan der være behov for at handle hurtigt. Det kan fx være sager, hvor politiet af hensyn til sporsikring skønner, at det er nødvendigt at foretage en retsmedicinsk undersøgelse så hurtigt som muligt¹⁰. I disse tilfælde underretter politiet de sociale myndigheder og den retsmedicinske vagt, og der aftales tidspunkt for undersøgelsen. De sociale myndigheder kontakter herefter børnehuset. Akutte sager kan også dreje sig om akut behov for lægelig behandling eller for beskyttelse af barnet eller den unge.

I akutte sager har myndighedssagsbehandleren i barnets eller den unges handlekommune mulighed for at få rådgivning om, hvilke udredninger, undersøgelser mv., der er nødvendige at foretage akut, samt rådgivning med henblik på at koordinere disse indsatser.

Børnehuset har ikke døgnåbent, men det er muligt via en døgnbemandet vagttelefon at få rådgivning og vejledning i forhold til den akutte koordinerende indsats af en kvalificeret medarbejder, der repræsenterer børnehuset.

9) www.boernehuse.dk

10) www.boernehuse.dk

Rådgivningen i akutte sager kan således evt. ydes af andre end børnehusets eget personale, eksempelvis driftskommunens sociale døgnvagt, men det er børnehusets entydige ansvar at sikre, at de relevante medarbejdere er kvalificerede til at yde denne rådgivning.

Den pågældende medarbejder kan bistå myndighedssagsbehandleren med at vurdere hvilke handlinger og indsatser, der er akutte og bør iværksættes med det samme, eksempelvis sikkerhed for yderligere overgreb og krisestøtte til barnet/den unge, og hvilke indsatser, der kan vente til myndighedernes ”normale” åbningstid. Herudover kan medarbejderen bistå myndighedssagsbehandleren med at vurdere hvilke fagpersoner, det er relevant at tage kontakt til med det samme og evt. bistå myndighedssagsbehandleren med at tage kontakt til disse.

Politiet har endvidere mulighed for adgang til videoafhøringslokalerne udenfor børnehusenes åbningstider.

METODEBESKRIVELSER

Børnehusene har udarbejdet fælles metodebeskrivelser, der beskriver de indsatser og faglige metoder, der arbejdes med i børnehusene. Metodebeskrivelserne skal bidrage til at sikre og løbende udvikle den højt specialiserede faglighed, der skal være kendetegnende for opgaveløsningen i Børnehusene. Samtidig er metodebeskrivelserne et fagligt redskab til fælles vidensdeling på tværs af børnehusene, der bidrager til, at børnehusene fungerer som et ensartet tilbud af høj faglig kvalitet på tværs af landet.

Børnehusene har udarbejdet metodebeskrivelser på følgende områder:

- Den sociale indsats
- Den psykologiske indsats
- Den politimæssige indsats
- Den retsmedicinske undersøgelse
- Den sundhedsfaglige undersøgelse
- Metoder til sikring af tværsektoriel koordinering, herunder samarbejde med andre eksterne aktører.

Ved åbningen af børnehusene 01. oktober 2013 foreligger metodebeskrivelserne i en version 1.0. Børnehusene reviderer løbende metodebeskrivelser i samarbejde med Socialstyrelsen/Videns-centret SISO og mindst en gang om året.

DET TVÆRFAGLIGE SAMARBEJDE

Myndigheder og fagpersoner, der inddrages i en konkret sag i børnehuset, har mulighed for at udveksle oplysninger i den konkrete sag, jf. servicelovens § 50 c.

Denne mulighed for at udveksle oplysninger indbyrdes benyttes i børnehuset af hensyn til barnet eller den unge, for at beskytte og skåne barnet eller den unge fra selv at skulle videregive oplysninger og eksempelvis skulle fortælle om hændelsesforløb, fysiske skader eller oplevelsen af sin situation gentagne gange.

Et vigtigt element i børnehuset er således, at fagpersoner og myndigheder, der samarbejder i en konkret sag, kan opbygge et fælles vidensgrundlag i sagen, og dermed kan samarbejde og koordinere deres indsatser hensigtsmæssigt, så alle omstændigheder omkring sagen afdækkes, og barnet eller den unge kan modtage en

højt kvalificeret og helhedsorienteret hjælp og støtte.

Herudover giver hjemlen til at udveksle oplysninger også mulighed for at udveksle oplysninger som led i erfaringsudveksling og etablering af fælles vidensgrundlag myndighederne imellem.¹¹⁾

For at udvikle og fastholde den højt kvalificeret tværsektorielle ekspertise i sager om overgreb afholder børnehuset faste samrådsmøder med de involverede fagpersoner (børnehus samrådsmøder), der ikke er relateret til én konkret sag, men som mere omhandler erfaringsudveksling og opmærksomhedspunkter i verserende sager samt evaluering og læring af afsluttede sager. I børnehus samrådsmøderne deltager børnehusets faste personale samt repræsentanter fra henholdsvis politi, sygehus, og retsmedicinsk institut.

Endvidere afholder børnehuset med henblik på videns- og erfaringsudveksling et til to temamøder om året for kontaktpersoner fra myndighedsområdet i de kommuner, der benytter børnehuset.

Endelig indgår personalet i alle børnehuse samt de faste samarbejdspartnere i et nationalt netværk i forhold til den løbende kvalitetsudvikling af børnehuses indsats.

SAMARBEJDSAFTALER

Det fremgår af lovbemærkningerne,¹²⁾ at børnehuse skal indgå faste samarbejdsaftaler med de relevante kommuner, politikredse og sygehuse.

Børnehuset har inden 01.oktober 2013 bl.a. indgået samarbejdsaftaler om brugen af børnehuset med:

- kommunerne i den region, hvor huset er beliggende
- politikredsene i den region, hvor huset er beliggende
- et retsmedicinsk institut
- en sygeafdeling, der er højt specialiseret i relation til overgreb mod børn og unge.

For de børnehuse, der er placeret i Region Nordjylland og Region Sjælland, skal der endvidere være en samarbejdsaftale med et af regionens egne sygehuse med en pædiatrisk afdeling.

Aftalerne skal bidrage til, at der i det enkelte børnehus opretholdes et højt fagligt niveau samt understøtte en ensartethed i børnehuses arbejde på landsplan.

KOMPETENCEUDVIKLING PÅ TVÆRS AF BØRNEHUSENE

Børnehusets faste personale har udover deres specifikke grunduddannelser relevant erfaring inden for området overgreb mod børn og unge.

11) Lovbemærkningerne pkt. 3.3.2

12) Lovbemærkningerne til L 181 (beskyttelse af børn og unge mod overgreb), s. 37

Børnehusets personale deltager løbende i kompetenceudvikling inden for området, ligesom alle ansatte deltager i vidensdeling på tværs af børnehusene samt med eksterne samarbejdsrelationer.

Børnehusene er forpligtet til at indgå et tæt samarbejde i et nationalt børnehus-netværk. Det er bl.a. via dette nationale samarbejde, at børnehusene har udviklet de fælles faglige kvalitetsstandarder og faglige metodebeskrivelser, der løbende revideres, faciliteret af Socialstyrelsen, SISO.

DATAINDSAMLING OG DOKUMENTATION

Børnehusene skal løbende registrere oplysninger om de børn og unge, der gennemgår forløb i børnehusene. Der registreres stamdata på barnet/den unge samt oplysninger om sagen, herunder karakteren af det (formodede) overgreb samt de indsatser som barnet/den unge og forældre/ omsorgspersoner har modtaget i børnehuset.

Børnehuset registrerer også oplysninger om den konsultative bistand, der ydes, før det afklares, om et barn eller en ung skal udredes i børnehuset.

Oplysningerne skal indberettes til Socialstyrelsen. Dataregistreringen bidrager til national dokumentation på området og til monitorering af børnehusets indsatser ligesom den skaber mulighed for læring og vidensdeling på tværs af børnehusene. Dataregistreringen vil desuden indgå i en evaluering af børnehusene efter to års drift.

SOCIALSTYRELSEN

Edisonsvej 18. 1.
5000 Odense C
Telefon: 72 42 37 00

Læs mere om
børnehuse på
www.boernehuse.dk

Overgrebspakken – børn skal altid beskyttes
Overgrebspakken er Social-, Børne- og Integrationsministeriets
samlede indsats til beskyttelse af børn og unge mod overgreb.
www.socialstyrelsen.dk/overgreb